

[Lorentzen.]

hårdhændede metode, som blev anvendt i udvalget, meget hurtigt en lille smule mat i koderne, og det ærede medlem lod sig efterhånden tilfredsstille; når bare loven kunne blive revideret om fem år, var alt såre vel. Sjældent har jeg set den partiordfører, der var så let at tilfredsstille. Det stemmer måske ikke helt med det ærede medlems indre overbevisning, men hvad gør man ikke for partifæller, der sidder i ministeriet?

Rent bortset fra om mit parti vil give tilslutning til det foreliggende forslag eller ej, synes jeg for øvrigt, at befolkningen har krav på at få spørgsmålet grundigt belyst. Derfor har vi stillet en lang række spørgsmål for at få klarlagt alle de problemer, der knytter sig til dette lovforslag, men den høje regering har så travlt, at den end ikke kan afvente betænkningen fra et sagkyndigt udvalg angående disse spørgsmål, som den formentlig selv har nedsat. Hvis man nu vil sige: ja men det gælder i øjeblikket om først og fremmest at få folk beskæftiget, for vi har ikke råd til at lade så mange gå arbejdsløse, må jeg have lov at henvise til et af de spørgsmål, som vi har fået besvaret i dag, altså nogle dage efter, at betænkningen var afgivet. Vi har fået oplyst, at der i statens landvindingsudvalg ligger arbejder, som endnu ikke er bevilget, til godt 16 mill. kr., og at der foreligger forslag, som ikke er behandlet endnu i underudvalgene, til 67 mill. kr. Der mangler altså i og for sig ikke materiale til at skaffe beskæftigelse. Og hvis man spørger om, hvordan det forholder sig med den nuværende hjælp og støtte til industrien i disse egne, som den ærede ordfører omtalte, ja, så er det jo noget skralt med det. I 1955 var der fra Ringkøbing, Thisted, Hjørring, Ålborg og de sønderjyske amter i alt 17 ansøgninger om industrilån, og de 14 blev afslået, i 1956 var der 11 ansøgninger, hvoraf de 7 blev afslået, og i 1957 var der 15 ansøgninger fra de pågældende amter, og de 11 blev afslået. Derfor forstår jeg knap nok, at det haster så voldsomt.

Jeg vil henstille til den højtærede handelsminister, der jo er videnskabsmand og antagelig ikke uimodtagelig for saglige bemærkninger, at han sørger for, at dette lovforslag ikke kommer til tredje behand-

ling i denne omgang, men at man udskyder spørgsmålet til efteråret, således at man kan få en saglig og forsvarlig behandling til gavn for folketingets ære og anseelse og til gavn for Danmarks befolkning.

Fanger: Ved første behandling af lovforslaget konstateredes det, at alle var enige om det hensigtsmæssige i at fremme produktion og beskæftigelse. Vi kan blot ikke fra oppositionens side se, at regeringen i det forløbne år har levet op til dette ønske. Kun på ét område er det sket, nemlig ved lovene om afskrivninger og henlæggelser til investeringsfonds. På alle andre områder har det været regeringens mål at sætte produktionen i stå for derved at redde den valutabalace, som regeringen frygter — undertiden med rette, for et års tid siden med urette — skal gå tabt. Derfor gennemførtes der for et år siden en stramning af finanspolitikken, dels ved tvangslånet, som svarede til mere end en forhøjelse af de direkte skatter med halvdelen af beløbet, dels ved andre skatter.

En sådan stramning af finans- og pengepolitikken kan undertiden være nødvendig og hensigtsmæssig, f. eks. når der er fuld beskæftigelse og man kan eksportere alt, hvad man producerer, men ikke kan holde betalingsbalancen. Men når den, som det skete sidste år, gennemføres under forhold, hvor der hersker stor arbejdsløshed, betyder det, at vi alle bliver fattigere, på kort sigt fordi arbejdsløsheden bliver større, og på lang sigt fordi vi kommer til at mangle risikovillig kapital på private hænder, som var parat til at foretage de investeringer, som er nødvendige, for at vi kan følge med i den tekniske udvikling, skabe nye arbejdspladser til de store årgange samt gøre os konkurrencedygtige, så vi har gode muligheder på et eventuelt større marked.

Når så regeringen med oprejst pande har sat produktion og investeringer i stå, kommer den og siger: ja, når den private kapital ikke kan klare problemerne, må vi træde til og f. eks. sætte nødhjælpsarbejder i gang, helst med håndkraft, så de varer længst muligt, og endvidere forsyne erhvervslivet med penge enten i form af direkte statslån eller i form af statsgarantier.

Vi kender det bedst inden for boligbyggeriet. Efter krigen indførte man restriktioner